

Вяра

Кореспонденция с читател



Описаната възможност за спасение на душата, чрез искрено разкайване за греховете и покаяние, което може да се извърши дори и в последния момент преди смъртта („в единадесетия час“), е възможно **САМО** ако човек има истинско православно изповедание на вярата и се е отделил от духовно общение с каквато и да е

ерес. **НЯМА** такава възможност за хората кръстени лъжливо (без пълно трикратно потапяне) в лъжеправославната, еретическа, новостилна, султанска-филетическа, сергианска, жидомасонска-революционна, корбанджийска, коледарска българска „православна“ църква (българска „патриаршия“), които продължават да ходят да „палват свещички“ вътре, да ядат поганските ѝ корбани, да се молят пред осквернени ренесансови икони на новостилни лъжесветци и пред изтипосани в църквите езически коледни елхи, да кръщават нещастните си дечица с поливане, попличкване или попръскване с намокрен чемшир.

Ето и кореспонденцията:

- Читател: "В катехизацията пише: "Но блаженството няма да бъде еднакво за всички. Всеки ще се радва съобразно нравствената си издигнатост, защото Господ ще въздаде

всекиму според делата му. За същото това свидетелствува и св. ап. Павел, като казва: „Един е блясъкът на слънцето, друг е пък на звездите, па и звезда от звезда се различава по блясък. Тъй е и възкресението на мъртвите“ (1 Кор. 15:41 – 42)..." Ами за притчата за работодателя където извиква работници и те работят на лозето, после други вижда, че нямат работа и ги извиква и накрая последния час вижда други без работа и ги извиква и тях и накрая им плаща на последните които са работили 1 час както на първите от начало. Заплащането е еднакво, но работата не е. Последните са първи и първите последни, така се казваше мисля в притчата.““

- Православни будители: „Еднаквото заплащане е спасението. Тук става въпрос, че и дори в последния момент преди да умре човек, ако се покае искрено в истинската вяра, с истинско изповедание, то и тогава получава опрощение и спасение на душата. Но не еднакво ще е положението на различните души в рая – едни ще предстоят пред Бога, други ще бъдат по-отдалечени.

Ето пример:

"Епископ Аделфий, който любезно приел Иоан в дома си в Кукуз, чул за смъртта на светеца, много се натъжил и започнал прилежно със сълзи да умолява Бога да му открие в какъв лик на светиите ще пребивава Иоан. Веднъж, докато се молел за това, видял един светъл и радостен юноша. Той взел Аделфий за ръката и го отвел на едно светло място, където му показал лика на църковните учители. Аделфий се огледал, защото очаквал да види свети Иоан, но не го видял. Юношата показал на Аделфий всеки учител и патриарх Константинополски и после поискал да го отведе оттам. Епископът го последвал опечален, защото не видял блажения Иоан в сонма на светите отци. Но когато напуснали онова

светло място, един мъж, който стоял в дверите, задържал Аделфий за ръката и го попитал: - Защо си отиваш оттук в такава скръб? Дори някой да влезе печален тук, отива си весел, а ти правиш обратното - влезе весел, а си отиваш печален. Епископът отвърнал: - Скъря, че не видях сред църковните учители моя възлюбен Иоан. - За Иоан, проповедника на покаянието, ли говориш? - попитал той. - Да - отвърнал Аделфий. Тогава мъжът, който стоял в райските двери, му казал: - Човек, който пребивава в тяло, не може да го види, защото той предстои пред Божия престол, който е окръжен от херувими и серафими. Като научил това за свети Иоан, светителят се зарадвал и прославил Бога, Който му открил тази тайна. Така след много вълнения, бури, беди и скърби, които претърпял заради правдата, свети Иоан Златоуст спрял в тихото небесно пристанище, където се радва с ангелите и слави Отца и Сина и Светия Дух, Единия в Троица Бог, на Когото и от нас да бъде слава, чест и поклонение сега и завинаги и во веки веков. Амин." [26.11 по еретическия, † 13 ноември по църковния календар - Св. Йоан Златоуст, патриарх Константинополски](#)

- Читател: „А Павел защо казва, ще го видим както си е и ще бъден нему подобни. Значи не всички ще го видят Господа така ли? Ами когато Господ казва, от изток и от запад ще приидат много народи и ще седнат на една маса с Ааврама, Исака, Йосифа... по спомен го пиша това не знам дали го цитирам точно.“

- Православни будители: „Всички праведни хора, с истинска вяра и изповедание, които се спасят, ще бъдат жители на Небесата, ще пребивават в неописуемо блаженство и веселие, ще се присъединят към тържествуващата Църква, ще присъстват на Божествените Небесни литургии и ще седнат на една братска трапеза с Ааврама, Исака, Йосифа и другите праотци, пророци, светци и праведници на Църквата, но не

всички ще бъдат еднакво близо до Бога, на едно и също място в Небесния Храм, на едно и също Небе, в едни и същи жилища.

Както е и днес на земята, но по друго устройство. Сега се случва често, че човек колкото е по-безсрамен, невярващ, нагъл, безскрупулен, немилосърден, развратен, сластолюбив, жесток и сребролюбив, е по-добруващ, богат, сит, задоволен и т.н.

А там ще е обратното – колкото човек е бил по-вярващ, истинно изповядващ православие, спазващ Заповедите и Преданието, милосърден, смирен, любящ, прощаващ, неосъждащ, незлопамятен, целомъдрен, чист телесно и духовно, праведен, търпелив, кротък, нестежятелен (нематериален), духовно мъдър, борещ се с ересите изповедник, толкова по-блажен, награден, наслаждаващ се, щастлив и извисил се до по-високо Небе, по-близо до Бога и ангелите (и в Църквата Небесна и в чертога (двореца) си) ще бъде! **И ТОВА ЩЕ Е БЕЗКРАЙНО, В ЦЯЛАТА ВЕЧНОСТ!**“

{{_link1_}}